

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת וילך ♦ ו' תשרי תשע"ו ♦

עלון 166

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

מנהג ישראל

מנהג ישראל תורה היא, כי בערב יוה"כ הגבאים מכל בתי הכנסת ובתי מדרשות מחלקים יי"ש ומיני מתיקה לכל אחד ואחד לאחר התפילה, בכל תפוצות הגולה. והטעם הפשוט הוא בפי כל – כי באם ח"ו נגזר לאחד ליהנות מהבריות בשנה הבאה, אז יהיה יוצא בזה בלקיחת היי"ש והמתיקה מהגבאים.

ולדעתי, בס"ד, יש לומר דבר נפלא דברים בגו, הנה האכילה בערב יו"כ היא דאורייתא, וזה מבואר בדברי ה"נועם מגדים" זי"ע, ככתוב "וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף", היינו כי האדם עושה עבירה ח"ו גזל או שאר עבירה אשר הכסף בא ממקום לא טהור, ואח"כ יביא את הכסף אל הקודש פנימה עושה צדקה בכסף הזה או שאר דבר טוב, אכול "לא תאכלהו", לא יהיה לו אכילה רוחניות מהמצווה הזאת, ושכר ממנה "באש תשרף", רק יהיה לו עוד חלק גיהנם [עיי"ש].

וזה אמרו חז"ל "קשה גזל הנאכל שאפילו צדיקים גמורים נכשלים בו", כי מי יוכל לומר זכיתי את ליבי וכספו נקי מכל סייג עבירה וגזל?

אבל צבור ורבים לא ימלט שלא יהיה אחד שכספו נקי מכל וכל גזל והזולת ומשום נדנוד עבירה. וזה לפענ"ד בדרך נפלא, ערב יום הקדוש אשר האכילה מצוה דאורייתא – אם כן מי יוכל לומר כי כספו נקי מכל, שיוכל לעשות בהאכילה מצוה גדולה כזו להכניס אותה לקדושה, קשה גזל הנאכל, וזה מנהג ישראל תורה היא, שהצבור והגבאים נוהגים אכילה קטנה לכל אחד ואחד מבני הכנסת דווקא בערב יוה"כ, כי בצבור לא ימלט שלא יהיה לפחות אחד שכספו נקי מכל סיג. ואם כן, האכילה בא ממקור טהור, שיוכל להכניס חקדושה באכילה ושתייה בערב יום קדוש זה, אשר האכילה מצוה דאורייתא בא ממקום נקי וטהור. (פרי חיים מקאמרנא)

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

בין חיילים וחיילות

היחסים בין חיילים וחיילות קלילים יותר מאשר יחסים בין צעירים בחיים האזרחיים: הלחץ והתנאים הקשים שוברים מוסכמות חברתיות, ודבר שאינו מקובל בעיר - רגיל ומקובל בצבא. חייל דתי צריך להקדיש תשומת לב מיוחדת לנושא זה. הוא צריך למצוא את הגבול בין יחסי עבודה ויחסי חברה הוגנים וקורקטיים, לבין יחסים שהיסוד השולט בהם הוא חיזור בעל אופי מיני. ההלכה מסייעת למצוא גבול זה, מפני שהיא מגבילה את הקשרים החברתיים שבין צעיר וצעירה - ומעמידה אותם על בסיס של הבנה רוחנית בלבד. "שחוק וקלות ראש מרגילים לערווה" (אבות ג, יג). גם פקודות הצבא מדגישים נושא זה וקובעים מסגרות בהם החיים המשותפים יישארו ללא הטרדות והצקות. חיילים ששהותם בצבא כוללת עבודה ממושכת במחנות בתפקידים מנהליים, עלולים לגלות כי עניין זה הוא לגביהם יותר גורלי ומעיק מאשר ההחלטה מתי מותר ומתי אסור לקבל שיחת טלפון בשבת. ולהפך: חייל שיגיע לשליטה עצמית בתחום זה, יקל לו לשלוט בעצמו בשאר תחומי פעילותו. עניין זה, שהוא לכאורה צדדי בספר זה, הוא לאמיתו של דבר מרכזי בו: אם אדם מפסיק לשמור שבת, הרי הדבר נגרם לרוב בגלל השפעה חברתית שאין הוא יכול לעמוד בפניה. השפעתה של נערה לא דתית יכולה להיות הרסנית וקשה יותר מאשר ספקות מנקודת מבט פילוסופית על מציאות ה'. כדאי לזכור כי עצמתם של היצרים חזקה עד כי אסכולות פסיכולוגיות שונות טענו כי כל מעשיו של אדם מודרכים על ידי יצריו המיניים. אם כי גישות אלה אינן מקובלות כיום גם בפסיכולוגיה - יכול אדם להבין מהם מה תהיה עוצמת התלבטויותיו.

ש"ת צבא ומלחמה – הרב דב ליאור

שאלה:

האם חייל השמח בשמחה גדולה על גיוס לצבא הקודש ליהודים (צה"ל) יברך שהחיינו?

תשובה:

על עצם הגיוס לא שמענו שמברכים. אם אתה רוצה, אתה יכול לקנות פרי חדש, לברך עליו שהחיינו ולפטור בו את הגיוס.

ציטוטים מספרי - הראי"ה

"גדולים אנחנו וגדולות הנה משוגותינו ובשביל כך גדולות הן צרותינו, וגדולים גם תנחומותינו." (אורות התחיה פרק ה).
"עזבנו את הפוליטיקה העולמית מאונס שיש בו רצון פנימי, עד אשר תבא עת מאושרה, שיהיה אפשר לנהל ממלכה בלא רשעה וברבריות." (אורות, המלחמה ג)

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד